

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 105.635 van 18 april 2002

I. A. 107.208/V- 1616

II. A. 107.210/V- 1617.

In zake :

I. + II.

GRIJP Rufijn,

die woonplaats kiest bij
Advocaat M. UYTTENDAELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kapitein Crespelstraat 2-4

tegen :

I.

1. **het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Anderlecht,**

dat woonplaats kiest bij
Advocaten F. TULKENS en K. RONSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523

2. **de Gouverneur van het administratief arrondissement BRUSSEL-HOOFDSTAD**

dat woonplaats kiest bij
Advocaat Ph. LEVERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 149/21

II.

het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Anderlecht,

dat woonplaats kiest bij
Advocaten F. TULKENS en K. RONSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523.

tussenkomen de partij :

I. + II.

Yves DE MUIJLDER,

die woonplaats kiest bij
Advocaten E. GILLET en P. THIEL,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brand Whitlocklaan 30.

D E R A A D V A N S T A T E, V e K A M E R,

Gezien een eerste verzoekschrift dat Rufijn GRIJP op 9 juli 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van:

1. de beslissing genomen op 22 mei 2001 door de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van Anderlecht waarbij deze, akte nemend van het besluit van 11 mei 2001 van de Gouverneur van het administratief arrondissement van Brussel-Hoofdstad, houdende schorsing van de beslissing van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van 2 april 2001 waarbij verzoeker tot voorzitter van de voornoemde raad werd verkozen, zijn beslissing van 2 april 2001 intrekt, en van
2. het voornoemde schorsingsbesluit van 11 mei 2001 van de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad;

Gezien een tweede verzoekschrift dat Rufijn GRIJP eveneens op 9 juli 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing genomen op 22 mei 2001 door de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van Anderlecht waarbij deze Yves DE MUIJLDER verkiest tot voorzitter;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur bij de Raad van State M. LEFEVER;

Gelet op de beschikkingen van 21 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 januari 2002;

Gelet op de kennisgeving van de beschikkingen en van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van Mr. WEINSTOCK, advocaat, die loco Mr. UYTTENDAELE, voor de verzoekende partij verschijnt, van Mr F. TULKENS en Mr. K. RONSE, advocaten, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, van Mr. ANCIAUX, advocaat, die voor de tweede verwerende partij verschijnt en van Mr . THIEL, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt ;

Gehoord het afwijkend advies van Eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaken kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Tijdens de vergadering van 2 april 2001 verkiest de Raad voor maatschappelijk welzijn van Anderlecht zijn voorzitter. De verrichtingen worden in de notulen van die vergadering als volgt beschreven :

“Overeenkomstig de bepalingen van artikel 25 van de wet van 8 juli 1976, betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gaat de Raad over tot de verkiezing van de Voorzitter.

De H. M. AKOUZ stelt de kandidatuur van de H. R. GRIJP voor.

Mw A. LOONIS stelt de kandidatuur van de H. Y. DE MUIJLDER voor.

De 13 leden van de Raad gaan over tot de geheime stemming.

De Secretaris, bijgestaan door de H. A. KAYA en G. VAN GOIDSENHOVEN gaat over tot de stemopneming, waaruit blijkt dat het aantal uit de stembus gehaalde stembriefjes gelijk is aan 13, dat de H. Y. DE MUIJLDER 6 stemmen verkrijgt en de H. R. GRIJP 7.

Aangezien de stemopnemers geen enkele opmerking geformuleerd hebben, wordt de H. R. GRIJP uitgeroepen tot Voorzitter van de Raad voor maatschappelijk Welzijn.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 111 van de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn zal huidige besluit aan het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Anderlecht en aan de Gouverneur van het administratief arrondissement van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest doorgezonden worden.”

1.2. Op 5 april 2001 dient Yves DE MUIJLDER een bezwaar in tegen deze verkiezing bij de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad.

Hij meent dat de stemming om drie redenen onregelmatig is verlopen :

1. de stembiljetten waren niet conform de wet omdat in strijd met artikel 33 van de wet van 8 juli 1976 de namen van alle leden van de raad er op voorkwamen in plaats van enkel de kandidaten voor het voorzitterschap;
2. de telling van de stemmen gebeurde niet door de voorzitter samen met het jongste lid van de raad en de secretaris zoals voorgeschreven door het huishoudelijk reglement, maar door de secretaris tezamen met de twee jongste raadsleden;
3. één van de stembiljetten werd op een andere wijze ingevuld dan de andere en is also herkenbaar.

Ook G. VAN GOIDSENHOVEN, A. KAYA en A. LOONIS dienen een bezwaar in.

1.3. Op de zitting van 13 april 2001 keurt de raad voor maatschappelijk welzijn de notulen van de zitting van 2 april goed met 5 stemmen voor en 8 onthoudingen. De notulen vermelden verder de volgende toelichting: “De H. DE MUIJLDER rechtvaardigt zijn onthouding door het feit dat het stembiljet dat gediend heeft voor de verkiezing van de voorzitter weinig leesbaar was. Bovendien preciseert hij dat het lijkt of één der stembriefjes op een niet conforme wijze werd ingevuld. De overige leden die zich bij de stemming hebben onthouden rechtvaardigen elk hun onthouding op dezelfde wijze als de H. DE MUIJLDER.” Deze tekst werd nadien op verzoek van de burgemeester aan de notulen toegevoegd.

1.4. Met een besluit van 11 mei 2001 schorst de gouverneur de raadsbeslissing van 2 april 2001 waarbij Rufijn GRIJP tot voorzitter van de Raad voor Maatschappelijk welzijn van Anderlecht verkozen werd. Dat besluit is wat de feitelijke grondslag betreft als volgt gemotiveerd :

“Overwegende dat de betwisting omtrent de feiten tussen de partijen slechts betrekking heeft op de eerbiediging van de bepalingen van het reglement van inwendige orde inzake de bevoegde personen om over te gaan tot de opname van de stembiljetten; dat aangaande de andere feiten er geen betwisting is;

Overwegende dat bij gebrek aan een betwisting van de juistheid van het proces-verbaal van een beslissing, dit rechtsgeldig is; dat de raad voor maatschappelijk welzijn van Anderlecht derhalve de bepalingen van zijn eigen reglement van inwendige orde geschonden heeft in de mate dat artikel 23, derde alinea van gezegd reglement voorschrijft dat de stembiljetten opgenomen worden door de voorzitter en het jongste lid van de raad dat aan de vergadering deelneemt, geholpen door de secretaris, daar waar het proces-verbaal van de betrokken raad van 2 april 2001 bepaalt dat de opname gebeurt is door de secretaris en twee leden van de raad - de heren KAYA en VAN GOIDSENHOVEN - anderen dan de voorzitter;

Overwegende dat uit het nazicht van de originele stembiljetten blijkt dat elf biljetten op identieke wijze werden ingevuld daar waar twee biljetten duidelijk van de andere verschillen;

Overwegende dat het geheim karakter van de stemming de anonimiteit wil verzekeren van de uitgebrachte stemmen en derhalve veronderstelt dat ertoe wordt overgegaan volgens regels die door alle stemmers gelijkmatig worden toegepast;

Dat deze schending van het geheim karakter van de stemming onafhankelijk is van de vraag of zij een weerslag heeft kunnen hebben op de uitslag van de stemming (arresten nrs. 10.149 van 12 juli 1963 en 38.062 van 6 november 1991 van de Raad van State);

Overwegende dat er schending van het geheim karakter van de stemming is wanneer het betwist stembiljet redelijker wijze dient beschouwd te worden te zijn uitgebracht op dusdanige wijze dat mag aangenomen worden dat zijn auteur het inzicht had het herkenbaar te maken (arresten nrs. 19.273 van 21 november 1978 en 22.671 van 19 november 1982 van de Raad van State);

Overwegende dat het stembiljet waarop de vakken "ja" voor de heer GRIJP en "neen" voor de heer DE MUIJLDER ingevuld werden, toelaat te besluiten dat de stem herkenbaar is wegens de bijzondere wijze waarop zij uitgebracht werd;

Dat dit hetzelfde is voor het stembiljet waarop een kruis werd aangebracht in het vak naast de kandidaat DE MUIJLDER in plaats van dit vakje volledig op te vullen;

Overwegende dat luidens een constante rechtspraak van de Raad van State de schending van het geheim van de stemming, de wettelijkheid van de stemming zelf aantast;

Dat er derhalve aanleiding toe bestaat de uitvoering van voormelde beslissing van 2 april 2001 te schorsen vermits deze beslissing de wet schendt en het algemeen belang schaadt;"

Dit is de tweede bestreden beslissing in de zaak G/A.107.208/V-1616.

1.5. Ingevolge deze schorsing besluit de Raad voor Maatschappelijk Welzijn in zijn vergadering van 22 mei 2001 zijn besluit van 2 april 2001, waarbij verzoeker tot voorzitter was verkozen, in te trekken.

Dit is de eerste bestreden beslissing in de zaak G/A.107.208/V-1616.

1.6. Tijdens die zelfde vergadering gaat de raad over tot een nieuwe verkiezing van de voorzitter. Yves DE MUIJLDER wordt verkozen met 8 stemmen tegen 5 voor verzoeker. Deze beslissing wordt door verzoeker bestreden in de zaak A.107.210/V-1617.

2. Overwegende dat de rechtsgeldigheid van de verkiezing op 22 mei 2001 van Yves DE MUIJLDER tot voorzitter van de raad voor Maatschappelijk

Welzijn van Anderlecht kennelijk afhangt van de regelmatigheid van de voorafgaande beslissing waarbij de beslissing van 2 april 2001, houdende de verkiezing van verzoeker tot voorzitter van dezelfde raad werd ingetrokken; dat de zaken verknocht zijn en het past ze reeds in dit stadium van de rechtspleging samen te voegen in het belang van een goede rechtsbedeling;

3. Overwegende dat Yves DE MUIJLDER vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat geen gegeven zich tegen het inwilligen van die vraag verzet;

4.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij in de zaak G/A.107.208/V-1616 terecht aanvoert dat haar schorsingsbesluit van 11 mei 2001 geen voor vernietiging en dus ook niet voor schorsing vatbare handeling uitmaakt; dat uit de samenlezing van de artikelen 111, §3 en 112 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn immers volgt dat de schorsing een louter voorbereidende handeling is; dat de eerste vordering tot schorsing niet ontvankelijk is wat haar tweede voorwerp betreft;

4.2. Overwegende dat de eerste verwerende partij in de zaak G/A.107.208/V-1616 aanvoert dat het beroep onontvankelijk is omdat verzoeker enkel de beslissing houdende intrekking van zijn verkiezing aanvecht maar niet de nieuwe verkiezing van een voorzitter; dat deze exceptie feitelijke grondslag mist aangezien verzoeker de nieuwe verkiezing aanvecht in de zaak G/A.107.210/V-1617;

5. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

6.1. Overwegende dat de verzoeker in de beide zaken als middel aanvoert dat enerzijds het intrekkingbesluit en anderzijds de nieuwe verkiezing van de voorzitter steunen op naar recht niet aanvaardbare motieven omdat de reden waarop het intrekkingbesluit is gesteund, nl. de onregelmatigheid van de eerste verkiezing, onjuist is, daar deze verkiezing door geen enkele onwettigheid was aangetast; dat

verzoeker vervolgens uiteenzet waarom geen van de drie motieven waarop de intrekking steunt als een aanvaardbaar motief kan worden beschouwd;

6.1.1.1. Overwegende dat wat betreft het motief dat de stembiljetten niet conform het intern reglement waren opgemaakt, verzoeker vooreerst stelt dat de intrekkingbeslissing op generlei wijze toelicht waarin de stembiljetten niet conform het intern reglement waren en dat dit bijgevolg geen objectief, relevant en wettelijk toelaatbaar motief uitmaakt dat de beslissing van 22 mei 2001 kan ondersteunen; dat hij voorts argumenteert dat, ofschoon de regelmatigheid van de stembiljetten was bekritiseerd door meerdere klagers tijdens de procedure voor de gouverneur, dat gegeven niet was onderzocht door de raad voor maatschappelijk welzijn tijdens zijn beraadslaging van 22 mei 2001 en dus ook geen motief kan uitmaken waarop de bestreden beslissing tot intrekking kan steunen; dat verzoeker in ondergeschikte orde meent dat de stembiljetten wel degelijk overeen stemden met de wettelijke voorschriften omdat, vooreerst, het feit dat niet enkel de namen van de kandidaten voor het voorzitterschap op de stembiljetten voorkwamen maar ook de namen van de raadsleden die geen kandidaat waren niet tot gevolg heeft dat de stembiljetten onregelmatig waren daar, wijl er voor het ambt van voorzitter geen voordracht moet worden gedaan ook niet vereist is dat enkel de namen van de voorgedragenen voorkomen op de stembiljetten en, vervolgens, de vermelding van alle leden op het stembiljet geen nadeel heeft veroorzaakt daar alle stemmen werden uitgebracht op de twee leden die daad werkelijk kandidaat waren voor het voorzitterschap; dat verzoeker besluit dat de vermelding van de namen van al de leden op de stembiljetten geen verwarring heeft doen ontstaan die de stemming zou hebben beïnvloed;

6.1.1.2. Overwegende dat wat betreft het verwijt dat de stembiljetten een vak “onthouding” bevatten daar waar volgens artikel 23 van het huishoudelijk reglement de onthouding gebeurt door het afgeven van een blanco stembriefje, verzoeker zich vooreerst afvraagt welk nadeel dit aan de leden kan hebben berokkend nu blijkt dat geen enkel lid het vakje onthouding heeft ingevuld; dat daarenboven volgens hem de bepaling van artikel 23 voornoemd strijdig is met artikel 33,§4 van de organieke wet hetwelk bepaalt dat “er (...) geen rekening (wordt) gehouden met de onthoudingen en de blanco of nietige stembiljetten”; dat derhalve de organieke wet veel meer stemmogelijkheden biedt dan het huishoudelijk reglement vermits de raadsleden ja of neen kunnen stemmen, zich onthouden of een blanco of nietig stembiljet indienen;

6.1.2. Overwegende dat wat het herkenbaar karakter van twee stembiljetten betreft, verzoeker vooreerst stelt dat de twee stembiljetten duidelijk en begrijpelijk de intentie van degenen die de stemmen hebben uitgebracht kenbaar maakte, wat trouwens blijkt uit het feit dat de stemopnemers op geen enkel ogenblik hebben getwijfeld voor welke kandidaat de stem werd uitgebracht, en dat ze daarnaast ook geen inbreuk op het geheim van de stemming inhielden, daar ze geenszins toelaten de identiteit van de stemmer te kennen; dat verzoeker betoogt dat de rechtspraak van de Raad van State aldus gevestigd is dat, opdat er een schending zou zijn van het geheim karakter van de stemming, vereist is dat het onderscheidingssteken dat op de stembiljetten is aangebracht toelaat om degene die de stem uitbracht te identificeren;

6.1.3. Overwegende dat ook de wijze waarop de stemmen werden geteld volgens verzoeker geen enkele substantiële onregelmatigheid bevat : de telling gebeurde immers door de secretaris, op het bureau van de voorzitter en in diens aanwezigheid, met bijstand van de twee jongste leden van de Raad voor maatschappelijk welzijn; dat hij wat dat betreft verwijst naar een verklaring die daarover werd afgelegd door één van de raadsleden en meent dat daaruit onbetwistbaar blijkt dat de voorzitter van de vergadering wel degelijk aan de telling heeft deelgenomen; dat daarenboven volgens verzoeker geenszins is aangetoond dat de wijze waarop de telling werd uitgevoerd aanleiding heeft gegeven tot een verkeerde telling van de stembiljetten en overigens geen der leden van de raad tijdens de verrichtingen zich verzet heeft tegen de manier waarop tewerk gegaan werd;

6.2.1. Overwegende dat de eerste verwerende partij in beide zaken, wat betreft het feit dat de namen van alle leden van de Raad voorkwamen op de stembiljetten, antwoordt dat dit niet strookt met het principe van verkiezingen; dat volgens haar deze principes inhouden dat alleen de namen van de kandidaten worden vermeld en dat men dan per kandidaat een stem, hetzij een ja-stem, hetzij een neen-stem kan uitbrengen of blanco kan stemmen, doch dat in casu er ook nog een onthoudingsstem kon worden uitgebracht;

6.2.2. Overwegende dat in verband met de onregelmatigheid van twee stembiljetten de eerste verwerende partij antwoordt, verwijzende naar rechtspraak van de Raad van State, dat bij een geheime stemming een stem geen mogelijkheid tot identificatie mag geven en dat terecht werd geoordeeld dat de twee stembiljetten

die anders werden ingevuld dan gevraagd tot identificatie van de stemmer konden leiden en dus het principe van de geheime stemming schonden;

6.2.3 Overwegende dat de eerste verwerende partij tenslotte betoogt dat uit het verloop van de telverrichtingen blijkt dat onbetwistbaar niet enkel werd geteld door de Voorzitter, de secretaris en het jongste lid van de Raad, zoals wordt voorgeschreven door het huishoudelijk reglement;

6.3. Overwegende dat de verzoeker in tussenkomst in de beide zaken vooraf stelt dat elk van de drie redenen waarop de intrekking is gesteund een voldoende motief uitmaakt en dat die intrekking dus slechts als onregelmatig zou kunnen worden bevonden indien geen van de drie motieven aanvaardbaar zou zijn;

6.3.1. Overwegende dat hij betwist dat het motief dat “de stembiljetten niet conform (zijn) aan het intern reglement van orde” onvoldoende uitgewerkt zou zijn om als een geldig motief te kunnen worden beschouwd; dat volgens hem de formele motiveringsplicht immers niet vereist dat de motieven van de motieven, in casu dan de redenen waarom de biljetten niet conform zouden zijn geweest, vermeld moeten worden en dat het tevens zo is dat het afdoende karakter van de motieven ook bekeken moeten worden in functie van de kennis die de betrokkenen hebben van het dossier; dat in casu het de verzoeker bekend was wat aan de biljetten werd verweten vermits dit voor de gouverneur tegensprekelijk werd behandeld; dat trouwens ook uit het verzoekschrift blijkt dat hij wel degelijk weet waarom de bulletins als niet conform werden beschouwd, aangezien hij die redenen in zijn verzoekschrift uitgebreid probeert te weerleggen; dat de verzoeker in tussenkomst besluit dat verzoeker dus niet geschaad is door de wijze waarop dit motief is geformuleerd; dat wat het motief zelf betreft, verzoeker in tussenkomst stelt dat het vermelden van de namen van alle raadsleden op de stembiljetten deze verzwaren en bovendien verwarring zaaien; dat hij er in dat verband op wijst dat de burgemeester aan de secretaris van het OCMW liet weten dat indien acht leden zich onthielden bij de stemming over de goedkeuring van de het proces-verbaal van de zitting van 2 april 2001, dit juist was omwille van het verwarrende aspect van de stembriefjes die hen waren voorgelegd; dat zij tevens het huishoudelijk reglement miskennen wat betreft de wijze waarop een onthouding moet worden aangegeven, doordat zij een vakje onthouding bevatten dat dus in dat geval moest worden zwart gemaakt terwijl artikel 23 van het huishoudelijk reglement bepaalt dat de onthouding wordt uitgedrukt door een blanco stembiljet af te geven;

6.3.2. Overwegende dat wat betreft de herkenbaarheid van een uitgebrachte stem, verzoeker in tussenkomst vooreerst opmerkt dat verzoeker de werkelijkheid verdraait waar hij stelt dat bij het tellen van de stemmen er geen opmerkingen over werden gemaakt: bij de stemming over de notulen van de vergadering van 2 april 2001 werd door de verzoeker in tussenkomst een opmerking gemaakt over het verwarrend karakter van de stembiljetten en over de regelmatigheid van een uitgebrachte stem, zoals de burgemeester nadien deed toevoegen aan het proces-verbaal; dat wat de grond van het motief betreft, verzoeker in tussenkomst stelt dat het bulletin waarop twee stemmen voorkwamen duidelijk herkenbaar was en dat alzo het geheim van de stemming was geschonden: opdat het geheim van de stemming als geschonden kan worden beschouwd volstaat het dat de stem herkenbaar zou zijn voor minstens twee personen, terwijl niet is vereist dat eender wie de stemmer zou kunnen identificeren; dat verzoeker in tussenkomst daarvoor verwijst naar het arrest nr. 38.062, De Herdt, van 9 november 1991, waarin het volgende werd overwogen : "dat het geheim van de stemming ertoe strekt ervoor te zorgen dat niet kan worden achterhaald wie welke stem heeft uitgebracht en dat de stemmers hun vrijheid behouden teneinde elke onderlinge beïnvloeding van de raadsleden te voorkomen; dat het geheim van de stemming bijgevolg veronderstelt dat gestemd wordt volgens regels die door alle stemmers onveranderlijk worden toegepast; dat het gebruik van een balpen met groene inkt door één enkele stemmer het aldus mogelijk maakt te achterhalen wie de stem heeft uitgebracht en bijgevolg afbreuk doet aan de anonimiteit - en dus aan het geheim - van de stemming; dat die schending van het geheim van de stemming losstaat van de vraag of zij de uitslag van de stemming heeft kunnen beïnvloeden"; dat hij daaruit afleidt dat het geheim karakter van de stemming tot doel heeft de onafhankelijkheid van de stemmers te waarborgen en te verhinderen dat bij de stemming eender welke druk op hen zou kunnen worden uitgeoefend; dat verzoeker in tussenkomst besluit dat die schending van het geheim van de stemming op zich volstaat om de intrekking te verantwoorden daar aldus een substantiële vorm voortvloeiend uit artikel 33 van de wet van 8 juli 1976 werd geschonden;

6.3.3. Overwegende dat wat betreft de wijze waarop de stemmen werden geteld de verzoeker in tussenkomst de mening is toegedaan dat enkel aandacht kan worden besteed aan wat vermeld is in de notulen, die voor waar moeten worden gehouden wanneer ze niet van valsheid werden beticht; dat volgens die notulen de stemmen werden geteld door de secretaris en de twee jongste raadsleden, wat in strijd is met de voorschriften van het huishoudelijk reglement hetwelk bepaalt dat

de telling moet geschieden door de voorzitter tezamen met het jongste raadslid en de secretaris; dat de verzoeker in tussenkomst stelt dat de samenstelling en de bevoegdheid van de organen van een openbare rechtspersoon de openbare orde raakt en de onregelmatige samenstelling van het stemopnemingsbureau de regelmatigheid van de telling aantast, wijl niet uitgesloten is dat bijvoorbeeld de appreciatie van de leden over het al dan niet herkenbaar karakter van een stem verschilt van de ene persoon tot de andere en de kandidaten er dan ook belang bij hebben dat de regels voor de samenstelling van het stemopnemingsbureau correct worden gevolgd;

6.4. Overwegende dat de bestreden intrekking, op 22 mei 2001, door de raad voor maatschappelijk welzijn van Anderlecht van zijn besluit van 2 april 2001 waarbij verzoeker tot voorzitter van de raad was verkozen, steunt op drie redenen, ofschoon de gouverneur er in zijn schorsingsbesluit van 11 mei 2001 slechts twee in aanmerking genomen had; dat afgezien van de vraag of de raad voor maatschappelijk welzijn vermocht zijn besluit van 2 april 2001 in te trekken om een andere reden dan die welke de gouverneur in aanmerking had genomen om dat besluit te schorsen, het alleszins volstaat dat één van die twee motieven van de gouverneur overeind blijft opdat de vordering bij gebrek aan ernstig middel moet worden verworpen; dat indien daarentegen de beide motieven van het schorsingsbesluit niet deugdelijk bevonden worden, de vraag rijst of het derde intrekkingsmotief van de raad voor maatschappelijk welzijn deugdelijk was;

6.4.1. Overwegende wat verzoekers grief betreft aangaande het schorsings-en intrekkingsmotief dat de stemopneming niet verricht was door de personen die het huishoudelijk reglement daarvoor aanwijst, dat verzoeker terecht stelt dat die verkeerde werkwijze geen aanleiding heeft gegeven tot enige vastgestelde onregelmatigheid; dat wat het tegenargument betreft als zou de samenstelling van het bureau de openbare orde raken, moet worden opgemerkt dat het hier niet gaat om een door de wet opgelegde substantiële formaliteit en om de samenstelling van de raad voor maatschappelijk welzijn zelf, maar om een regel uit het huishoudelijk reglement betreffende de wijze waarop de besluitvorming tot stand komt, die noch substantieel lijkt te zijn noch op straffe van nietigheid is voorgeschreven; dat bovendien moet worden opgemerkt dat de stemopneming plaats had in aanwezigheid en onder het toezicht van alle leden van de raad en dat geen enkel lid tijdens de vergadering van 2 april 2001 desaan gaande een opmerking heeft laten notuleren; dat de opmerkingen van verzoeker in tussenkomst en zijn medestanders betreffende hun onthouding bij de goedkeuring van de notulen bovendien niet werden gedaan

ter gelegenheid van die goedkeuring zelf, doch naderhand werden toegevoegd; dat naar analogie met wat aangenomen wordt in verband met de verkiezing van de leden van de Raad voor maatschappelijk welzijn of, ruimer, inzake verkiezingen in het algemeen, een onregelmatige samenstelling van het “bureau” alleen dan tot vernietiging moet leiden wanneer blijkt dat die onregelmatigheid de uitslag van de stemming kan hebben beïnvloed, wat ter zake niet het geval is; dat in deze stand van het geding dan ook moet worden aangenomen dat de gouverneur niet vermocht op die grond de verkiezing van de verzoeker tot voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn te schorsen noch die raad vermocht op dezelfde grond zijn besluit van 2 april 2001 in te trekken;

6.4.2. Overwegende wat het motief dat twee stemmen herkenbaar waren betreft, dat een nazicht van de stembiljetten leert dat deze naast de namen van alle leden van de raad telkens drie vierkante vakjes bevatten met respectievelijk de betekenis “ja”, “neen” en “onthouding”; dat behoudens wat twee stembiljetten betreft, alle stemmen erop werden uitgebracht door het volledig rood maken van het vakje “ja” naast de naam van verzoeker (6) of van de verzoeker in tussenkomst (5); dat de twee afwijkende stemmen er als volgt uitzien: op het ene stembiljet zijn de vakjes “ja” naast de naam GRIJP en “neen” naast DE MUIJLDER beide rood gemaakt, op het andere stembiljet bevat het vakje “ja” naast DE MUIJLDER” enkel een rood kruisje en is het dus niet volledig opgevuld; dat met de verzoeker kan worden aangenomen dat op die twee stembiljetten aldus duidelijk de wil tot uiting kwam om een stem uit te brengen op verzoeker, respectievelijk de verzoeker in tussenkomst; dat de vraag echter rijst of aan die van de andere stembiljetten afwijkende stemwijze de bedoeling voorlag de stemmen herkenbaar te maken;

Overwegende dat de gebruikelijke wijze van stemmen bij de verkiezing van personen erin bestaat dat de stem uitgebracht wordt door een teken aan te brengen of een vakje aan te strepen naast de naam van de te verkiezen persoon of dat die naam voluit geschreven wordt op een blanco stembiljet, niet door met “ja” of “neen” te stemmen; dat wanneer zoals ter zake het stembiljet toch de mogelijkheid biedt om “neen” te stemmen, degene die van die mogelijkheid gebruik maakt niet kan worden verweten dat te hebben gedaan en uit die wijze van stemmen niet zonder meer kan worden afgeleid dat het zijn bedoeling was zijn stem herkenbaar te maken; dat uit geen stuk van het dossier blijkt dat aan de leden van de raad zou zijn aangeraden enkel met “ja” voor een van de kandidaten te stemmen; dat ter vergadering van 2 april 2001 na het bekend maken van de uitslag geen opmerkingen

ter zake werden geuit, evenmin als met betrekking tot die uitslag zelf, wat kon worden verwacht indien deze niet aan de prognoses beantwoordde; dat die opmerkingen er pas veel later gekomen zijn en wel nadat de verzoeker in tussenkomst al een bezwaar had ingediend bij de gouverneur; dat ook het invullen van het stemvakje door middel van een kruisje niet noodzakelijk als onregelmatig kan worden beschouwd; dat die werkwijze zelfs gebruikelijk is als de stem moet worden uitgebracht in een vierkantje naast de naam van de kandidaat en niet door het opvullen van het bolletje binnen een zwart vierkant, zoals het geval is bij parlements- en gemeenteraadsverkiezingen; dat ook wat dat betreft moet worden gewezen op de afwezigheid van opmerkingen voor of na de stemming; dat bijgevolg noch in het ene noch in het andere geval aangetoond is dat het de bedoeling was de stem herkenbaar te maken, in tegenstelling tot wat in het schorsingsbesluit van de gouverneur en het daarop gesteunde intrekingsbesluit wordt aangenomen;

6.4.3. Overwegende wat het enkel in het bestreden intrekingsbesluit aangewende motief betreft dat de stembiljetten niet conform het huishoudelijk reglement waren, dat verzoeker moet worden bijgevalen waar hij stelt dat in de gegeven omstandigheden het feit dat de namen van alle leden waren vermeld op het stembiljet en dat er een apart vak was voor onthouding, geen aanleiding heeft gegeven tot enig misverstand, aangezien uitsluitend stemmen werden uitgebracht op degenen die zich kandidaat hadden gesteld en geen enkel lid het vakje “onthouding” heeft ingevuld; dat opmerkingen wat dat betreft pas voor het eerst werden geformuleerd na de vergadering van 2 april 2001; dat wat hierboven met betrekking tot de telling van de stemmen is besloten naar analogie ook geldt met betrekking tot de redactie van de stembiljetten; dat het onnodig is te onderzoeken in hoeverre die biljetten al dan niet overeenstemden met de voorschriften van het huishoudelijk reglement of van hogere rechtsnormen;

6.4.4. Overwegende derhalve dat het enig middel in zijn drie onderdelen ernstig is;

7.1. Overwegende dat verzoeker als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert dat het feit niet te kunnen functioneren als voorzitter van het OCMW van Anderlecht hem de mogelijkheid zal ontzeggen om de verbintenissen na te komen die hij tegenover de kiezer heeft aangegaan, dat hem aldus de uitoefening van een essentieel politiek recht onmogelijk wordt gemaakt, wat nefaste gevolgen zal hebben voor het verdere verloop van zijn politieke carrière en dat

tevens het verder laten voortbestaan van de bestreden beslissingen een ernstig nadeel uit maakt voor zijn kiezers, wier vertrouwen geschokt is; dat verzoeker zich voorts beroept op het arrest nr. 91.974, de Lobkowicz, van 5 januari 2001, waarin een dergelijk nadeel als ernstig wordt beschouwd, nog verergerd door het feit dat het een gevolg is van een akkoord gesloten met schending van de wet; dat hij ook nog stelt dat hem iedere mogelijkheid wordt ontnomen om het ambt van voorzitter van het OCMW gedurende de lopende legislatuur uit te oefenen, aangezien de gemeentelijke politieke evolutie hem niet meer in staat stelt de steun te krijgen van de meerderheid van de leden van de Raad voor maatschappelijk welzijn ingeval van een nieuwe verkiezing;

7.2. Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat een politiek mandataris geen recht heeft op een benoeming in een functie die plaats heeft via een geheime stemming, dat men dan ook niet inziet waarin verzoeker geschaad zou zijn in de uitoefening van een "essentieel politiek recht", noch waarin dit gevolgen zou hebben voor het verdere verloop van zijn politieke carrière; dat eerste verwerende partij voorts opmerkt dat verzoeker intussen lid blijft van de raad voor maatschappelijk welzijn en zijn politiek mandaat daar kan uitoefenen, dat hij in dat forum zijn "verbintenissen" aangegaan tegenover de kiezer kan nakomen en dat evenzeer kan in zijn hoedanigheid van Brussels parlements lid; dat zij zich afvraagt of het beweerd nadeel niet veeleer voortvloeit uit de coalitie die gevormd werd binnen de gemeenteraad, wat tot gevolg heeft gehad dat de politieke partij waartoe verzoeker behoort in de oppositie belandde, hetgeen echter het gevolg is van regelmatige gemeenteraadsverkiezingen en het volgen van de regels van een democratie; dat verwerende partij zich ook afvraagt of niet veeleer de kiezer, die zich uitgesproken heeft voor een bepaalde meerderheid, zijn vertrouwen in de politici zou verliezen indien een lid van de oppositie voorzitter zou zijn van het OCMW, of een gezonde politieke situatie niet meebrengt dat een dergelijke voorzitter tot de meerderheid behoort teneinde de coherentie tussen beslissingen binnen de gemeenteraad en het OCMW te verzekeren, en de praktijk trouwens aantoonde dat toen verzoeker voorzitter was zelden of nooit een meerderheid werd gevonden voor beslissingen, zodat de werking van het OCMW werd lamgelegd, wat bezwaarlijk beschouwd kan worden als strokende met het belang van de kiezer; dat verwerende partij tenslotte de relevantie van de rechtspraak waaraan verzoeker refereert betwist, omdat het aldaar ging om het mandaat van burgemeester en meer bepaald om de enige kandidaat voor het burgemeesterschap; dat tenslotte volgens haar een ernstig nadeel voor de kiezers niet aangenomen kan worden;

7.3. Overwegende dat verzoeker op 2 april 2001 verkozen werd tot voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn van Anderlecht en een tijdlang als zodanig heeft gefungeerd; dat de nietigverklaring van de door hem ontvankelijk bestreden rechtshandelingen -de intrekking van de verkiezing en de verkiezing van de tussenkomende partij- tot gevolg zou hebben dat hij dat mandaat van voorzitter vanaf de betekening van het annulatiearrest daadwerkelijk weer kan uitoefenen; dat een voorafgaande schorsing ervan meebrengt dat verzoeker vrijwel onmiddellijk dat voordeel geniet en het nadeel dat voor hem voortvloeide uit de intrekking van zijn verkiezing tot voorzitter wegneemt; dat verzoekers situatie niet kan worden vergeleken met die van een kandidaat-burgemeester wiens voordracht door de Koning wordt geweigerd of van een niet verkozen kandidaat-schepen, aangezien de schorsing van dergelijke handelingen niet meebrengt dat de verzoeker in zulk een zaak onmiddellijk het betrokken ambt kan uitoefenen en hij eraan zelfs geen recht op de benoeming of aanstelling ontleent; dat, mede in acht genomen dat het mandaat van voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn slechts voor zes jaar geldt te voorzien is dat, zonder schorsing, verzoeker gedurende een belangrijk gedeelte van die termijn dat politiek mandaat niet zal kunnen uitoefenen; dat de schorsing van tenuitvoerlegging van de bestreden handelingen voor verzoeker derhalve wel degelijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel wegneemt; dat wat de argumentatie van de eerste verwerende partij betreft kan worden opgemerkt dat het voor een politicus uiteraard van belang is, vooral met het oog op de beoordeling van zijn politieke activiteit door de kiezers ter gelegenheid van toekomstige verkiezingen, dat hij het politieke mandaat waartoe hij werd verkozen regelmatig kan uitoefenen, dat politieke afspraken niet kunnen primeren boven de regels van een democratische, zij het getrapte, verkiezing, dat verwerende partij zich zelf beroept op het belang van de kiezers, wat zij aan verzoeker verwijt, doch dat wat dat betreft niet vaststaat dat na de verkiezingen gemaakt politieke afspraken met de wil van die kiezers overeenstemmen; dat bijgevolg aan de twee voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken met nummers. G/A. 107.208/V-1616 en G/A. 107.210/V-1617 worden gevoegd.

Artikel 2.

Yves DE MUYLDER wordt toegestaan in de debatten tot schorsing tussen te komen.

Artikel 3.

Worden geschorst :

1. de beslissing genomen op 22 mei 2001 door de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van Anderlecht waarbij deze, akte nemend van het besluit van 11 mei 2001 van de Gouverneur van het administratief arrondissement van Brussel-Hoofdstad, houdende schorsing van de beslissing van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van 2 april 2001 waarbij Rufijn GRIJP tot voorzitter van de voornoemde raad werd verkozen, zijn beslissing van 2 april 2001 intrekt,
en

2. de beslissing genomen op 22 mei 2001 door de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van Anderlecht waarbij deze Yves DE MUIJLDER verkiest tot voorzitter.

De vorderingen tot schorsing worden voor het overige verworpen.

Artikel 4.

De kosten van de tussenkomsten in de schorsingsprocedure, bepaald op 248 Euro, komen ten laste van de tussenkomende partij Yves DE MUIJLDER.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten in de schorsingsprocedure wordt voor het overige uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op 18 april tweeduizend en twee, door de Ve kamer van de Raad van State die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	P. LIENARDY,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	Chr. NOTEBAERT,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

J. DE BRABANDERE.